

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce: **Ing. P. Ch.**, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Mariánské nám. 2, Praha 1, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 7. 2009, č. j. MHMP 534211/2009 SSP/231/09, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 31. 3. 2010, č. j. 9 Ca 291/2009 – 36,

t a k t o :

Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 31. 3. 2010, č. j. 9 Ca 291/2009 – 36 **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce brojí včas podanou kasační stížností proti v záhlaví uvedenému usnesení Městského soudu v Praze, kterým bylo rozhodnuto, že se návrh žalobce na osvobození od soudních poplatků zamítá.

Žalobce podal dne 12. 9. 2009 k Městskému soudu v Praze žalobu směřující proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 7. 2009, č. j. MHMP 534211/2009 SSP/231/09. Rozhodnutím žalovaného bylo zamítno odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce hlavního města Prahy č. j. 12473/8/AEA-1/10 ze dne 6. 5. 2009, kterým byla žalobci zamítnuta žádost o dávku státní sociální podpory příspěvek na bydlení podle ust. § 61 odst. 2 zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře.

Městský soud v Praze přípisem ze dne 22. 10. 2009 žalobce vyzval k zaplacení soudního poplatku z podané žaloby ve výši 2000 Kč.

Podáním ze dne 2. 11. 2009 žalobce požádal o osvobození od soudních poplatků. Soud žalobci zaslal k vyplnění formulář „Potvrzení o osobních, majetkových a výtěžkových poměrech“ a následně ho vyzýval k objasnění a aktualizaci jeho příjmů a výdajů.

Městský soud v Praze poté dospěl k závěru, že žádosti žalobce o osvobození od soudních poplatků nelze vyhovět, neboť věrohodným způsobem nedoložil, že nemá dostatečné prostředky k úhradě soudního poplatku.

Podle soudu bylo nepochybné, že žalobce musí mít finanční zdroje, z nichž hradí náklady na své živobytí a také náklady, které dle svých tvrzení vynakládá na výživu a úhradu svých potřeb a úhradu potřeb nezletilého syna. Žalobcem vykázané nepatrné příjmy z podnikání k úhradě nákladů rozhodně nemohou stačit. Obecné proklamace typu „na co je, na to je a na co není, na to už není“ majetkové poměry žalobce neosvětlují. Doložená existence jednoho dluhu žalobce vůči společnosti Home Credit, a.s., bez toho, aby žalobce věrohodným způsobem prokázal, na co prostředky z poskytnutého úvěru použil, k prokázání tíživé majetkové situace žalobce nepostačuje.

Usnesení Městského soudu v Praze napadl žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížností a namítal, že napadené rozhodnutí je především nepřezkoumatelné a dále věcně závadné, neboť stojí na „penalizaci“ stěžovatele za nedodání požadovaných listin, což zákon neumožňuje. Soud byl naopak povinen posoudit podklady předložené stěžovatelem, které byly zcela dostačující k objasnění majetkových poměrů, tak tomu však nebylo a soud svou povinnost hodnotit důkazy účelově obešel. Pokud po stěžovateli soud požadoval předložení listin, jednalo se ze strany stěžovatele o nesplnění požadavku soudu, jehož akceptace je z podstaty věci nemožná. Jestliže měl soud pochybnosti o založených důkazech, měl si např. od finančního úřadu vyžádat nebo opatřit důkazy jiné. Dokladování toho, na co stěžovatel úvěr použil, je zcela mimo sféru řízení o žádosti o osvobození od soudního poplatku, soud si měl dovodit, že byl použit na krytí základních životních nákladů.

Stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud rozsudek Městského soudu v Praze zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Vyjádření ke kasační stížnosti nebylo žalovaným podáno.

Kasační stížnost je podle § 102 a násl. s. ř. s. přípustná. Nejvyšší správní soud přezkoumal kasační stížností napadené usnesení Městského soudu v Praze a po posouzení věci dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná.

Nejvyšší správní soud podotýká, že v řízení u Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti proti usnesení krajského soudu o zamítnutí žádosti o osvobození od soudních poplatků, není podle judikatury Nejvyššího správního soudu nedostatek právního zastoupení důvodem pro odmítnutí kasační stížnosti (rozsudek NSS č. j. 1 Afs 65/2007 - 37 ze dne 24. 10. 2007).

Podle ust. § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, se od poplatků osvobozují řízení ve věcech důchodového pojištění (zabezpečení), příplatku k důchodu, zvláštního příspěvku k důchodu, nemocenského pojištění, státní sociální podpory, pojistného na veřejné zdravotní pojištění, pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, sociální péče, pomoci v hmotné nouzi a státních dávek.

Ze žaloby vyplývá, že stěžovatel napadal rozhodnutí žalovaného, jímž mu byla zamítnuta žádost o příspěvek na bydlení jako dávky státní sociální podpory podle zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální pomoci.

Na řízení ve věci podané žaloby se tudíž vztahuje věcné osvobození ve smyslu § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích. Nebylo na místě, aby Městský

soud v Praze stěžovatele vyzýval k zaplacení soudního poplatku, k následné žádosti stěžovatele o osvobození od soudního poplatku posuzoval, zda tato žádost je důvodná či nikoliv a vydával rozhodnutí.

Nejvyšší správní soud tak dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná. Proto podle § 110 odst. 1 věty první s. ř. s. napadené usnesení Městského soudu v Praze zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení, v němž bude Městský soud v Praze podle odstavce 3 téhož ustanovení vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu vysloveným v tomto zrušujícím rozsudku.

V novém rozhodnutí pak Městský soud v Praze podle § 110 odst. 2 věty první s. ř. s. rozhodne také o náhradě nákladů řízení o této kasační stížnosti.

P o u ě n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 29. září 2010

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu